# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 3ης Ιουνίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-189/07,

**Frosch Touristik GmbH,** με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. Lauf και T. Raab, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από την B. Schmidt,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

**DSR touristik GmbH,** με έδρα την Καρλσρούη (Γερμανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Μαρτίου 2007 (υπόθεση R 1084/2004-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ της DSR touristik GmbH και της Frosch Touristik GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, M. Prek (εισηγητή) και V. M. Ciucă, δικαστές,

γραμματέας: T. Weiler, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιουνίου 2007,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Σεπτεμβρίου 2007,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 15ης Ιανουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

### Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Απριλίου 1996, η προσφεύγουσα, Frosch Touristik GmbH, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο FLUGBÖRSE.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορά η καταχώριση εμπίπτουν στις κατηγορίες 16, 39 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 16: «Έντυπο υλικό, ειδικότερα ενημερωτικά φυλλάδια, κατάλογοι, φυλλάδια και βιβλία σχετικά με ταξίδια και τον τουρισμό»

— κλάση 39: «Ταξιδιωτικά γραφεία οργάνωση ταξιδίων μεταφορά επιβατών»

— κλάση 42: «Εστίαση (παροχή διατροφής) προσωρινή κατάλυση ξενοδοχεία, πανδοχεία, εστιατόρια μεσιτεία κατοικιών για παραθερισμό (ενοικίαση)».

4 Στις 29 Οκτωβρίου 1998, η προσφεύγουσα καταχώρισε το σήμα FLUGBÖRSE ως κοινοτικό για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που αφορούσε η αίτηση.

5 Στις 8 Απριλίου 2003, η DSR touristik GmbH ζήτησε να κηρυχθεί άκυρη η καταχώριση αυτή δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 207/2009], λόγω συνδρομής των απόλυτων λόγων ακυρότητας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009). Η DSR touristik GmbH υποστήριξε επίσης ότι, στην περίπτωση που το επίδικο σήμα δεν θεωρηθεί περιγραφικό των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζει, πρέπει παρά ταύτα να κηρυχθεί άκυρο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ΄ (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ΄, του κανονισμού 207/2009), του ίδιου κανονισμού, καθόσον είναι παραπλανητικό.

6 Στις 7 Απριλίου 2004, η DSR touristik ζήτησε επιπλέον, επικουρικώς, να κηρυχθεί ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος έκπτωτος των δικαιωμάτων του σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009), για τον λόγο ότι το επίδικο σήμα έχει καταστεί συνήθης εμπορική ονομασία.

7 Στις 9 Νοεμβρίου 2004, το τμήμα ακυρώσεων κήρυξε άκυρο το επίδικο σήμα για όλα τα προϊόντα και υπηρεσίες που προσδιορίζει, με την εξαίρεση των υπηρεσιών «εστίαση (παροχή διατροφής)» και «εστιατόρια» της κατηγορίας 42.

8 Με απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

9 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, τα εξής:

— ένα σήμα, προκειμένου να γίνει δεκτό για καταχώριση ως κοινοτικό σήμα, πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94 όχι μόνον κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, αλλά επίσης καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης. Για τον λόγο αυτόν, το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι η εκτίμηση της αίτησης περί κηρύξεως ακυρότητας πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό το φως των όρων της αγοράς που επικρατούν κατά την ημερομηνία καταχώρισης του σήματος, ήτοι στις 29 Οκτωβρίου 1998,

— το επίδικο σήμα σχηματίστηκε σύμφωνα με τους γραμματικούς κανόνες της γερμανικής γλώσσας για να δημιουργηθεί ένας νέος όρος, ενώ δεν έχει διαφορετική σημασία από αυτήν που έχει το άθροισμα των στοιχείων που το απαρτίζουν. Για τον μέσο γερμανόφωνο καταναλωτή, κατά την ημερομηνία της καταχώρισης, ο όρος «Flugbörse» γίνεται αντιληπτός ως συνώνυμο του όρου «Flugdatenbank» (βάση δεδομένων των πτήσεων) ή του όρου «intelligente Suchmaschine» (έξυπνη μηχανή αναζήτησης),

— το γεγονός ότι ένα γερμανικό δικαστήριο έκρινε, το 1995, ότι ο όρος «Flugbörse» ενείχε ακόμα ορισμένα πρωτότυπα εντυπωσιακά στοιχεία δεν είναι καθοριστικής σημασίας, δεδομένου ότι η γερμανική γλώσσα βρίσκεται σε συνεχή εξέλιξη,

— κατά την ημερομηνία καταχώρισής του, το σήμα FLUGBÖRSE ήταν, εντός του καθαρά γερμανόφωνου τμήματος της Κοινότητας, αμιγώς περιγραφικό των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών,

— το επίδικο σήμα δεν απέκτησε περιγραφικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης του και, ως εκ τούτου, το άρθρο 51, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009) δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

**Αιτήματα των διαδίκων**

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ για να λάβει νέα απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

12 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους αντλούμενους από παράβαση, πρώτον, του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, δεύτερον, του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 και, τρίτον, του άρθρου 51, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

13 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι ένα κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο εάν καταχωρίστηκε κατά παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού αυτού.

14 Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβη τη διάταξη αυτή θεωρώντας ως κρίσιμη την ημερομηνία καταχώρισης του κοινοτικού σήματος, ήτοι την 29η Οκτωβρίου 1998, για να εκτιμήσει κατά πόσο το σήμα αυτό αντίκειται ενδεχομένως προς το άρθρο 7 του κανονισμού 40/94. Κατά την προσφεύγουσα, η μόνη κρίσιμη ημερομηνία για την εξέταση αυτή είναι εκείνη της κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης του σήματος, ήτοι, εν προκειμένω, η 1η Απριλίου 1996. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραπέμπει στη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-192/03, Alcon κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2004, σ. I-8993).

15 Το ΓΕΕΑ κρίνει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών εξέτασε αν το κοινοτικό σήμα είναι περιγραφικό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 κατά την ημερομηνία της καταχώρισής του και ότι, ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94. Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, για να μπορεί ένα σήμα να καταχωριστεί εγκύρως, είναι ασφαλώς αναγκαίο να πληρούνται κατά τον χρόνο

υποβολής της αίτησης καταχώρισης όλοι οι απαιτούμενοι όροι αλλά και ότι είναι εξίσου απαραίτητο να εξακολουθούν να πληρούνται μέχρι της καταχωρίσεως του σήματος.

16 Επισημαίνεται ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση, και ειδικότερα από τις σκέψεις 38 έως 46 αυτής, προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών στηρίχτηκε αποκλειστικά στους όρους τις αγοράς ως είχαν κατά την ημερομηνία καταχώρισης του κοινοτικού σήματος, ήτοι την 29η Οκτωβρίου 1998, για να καταλήξει ότι το επίδικο σήμα είναι περιγραφικό των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσδιορίζει κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94.

17 Επομένως, κατά την εξέταση του υπό κρίση λόγου πρέπει να εξακριβωθεί αν, στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, η κρίσιμη ημερομηνία για την εξέταση της συμβατότητας του επίδικου κοινοτικού σήματος με τις διατάξεις του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού είναι αποκλειστικά εκείνη της υποβολής της αίτησης καταχώρισης, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ή, αντιθέτως, αν η δυνατότητα καταχώρισης του σήματος αυτού πρέπει να εξακολουθεί να ισχύει έως την καταχώριση, όπως προβάλλει το ΓΕΕΑ.

18 Στο πλαίσιο της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα διάταξη Alcon κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη μη θεωρώντας την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης του επίδικου σήματος ως κρίσιμη για την εκτίμηση του κατά πόσον το σήμα αυτό είχε αποκτήσει συνήθη χαρακτήρα και έπρεπε, κατά συνέπεια, να κηρυχθεί άκυρο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, έκρινε ότι η ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης αποτελεί την κρίσιμη ημερομηνία για την πραγματοποίηση της εξέτασης αυτής. Επιπλέον, το Δικαστήριο αποφάνθηκε επίσης ότι το Πρωτοδικείο, χωρίς να υποπέσει σε αντιφάσεις στο σκεπτικό του ή σε πλάνη περί το δίκαιο, έλαβε υπόψη στοιχεία που, μολονότι ήταν μεταγενέστερα της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως, καθιστούσαν δυνατή τη συναγωγή συμπερασμάτων όσον αφορά την κατάσταση ως είχε κατά την ίδια εκείνη ημερομηνία (διάταξη Alcon κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, σκέψεις 40 και 41).

19 Συνεπώς, ορθώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μόνη κρίσιμη ημερομηνία για την εξέταση μιας αίτησης περί κηρύξεως ακυρότητας δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94 είναι εκείνη κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση καταχώρισης του επίδικου σήματος. Το γεγονός ότι η νομολογία δέχεται ότι λαμβάνονται υπόψη και στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας αυτής όχι μόνο δεν αναιρεί την ορθότητα αυτής της ερμηνείας του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, αλλά την ενισχύει, λαμβανομένου υπόψη ότι η συνεκτίμηση των εν λόγω στοιχείων είναι δυνατή μόνον υπό τον όρο ότι τα στοιχεία αυτά αφορούν την κατάσταση ως έχει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης του σήματος.

20 Επιπλέον, αυτή η ερμηνεία του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94 είναι η μόνη που μπορεί να αποτρέψει το ενδεχόμενο να αυξηθεί η πιθανότητα απώλειας του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος ανάλογα με τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης. Η ερμηνεία που επιφύλαξε το ΓΕΕΑ στην υπό κρίση υπόθεση καταλήγει, αντιθέτως, να εξαρτά την καταχώριση του σήματος εν μέρει από ένα αβέβαιο γεγονός, ήτοι τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης. Συναφώς, παρατηρείται ότι η εκτίμηση αυτή, αντλούμενη από τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης, αποτελεί έναν από τους λόγους για τους οποίους το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009) ερμηνεύθηκε υπό την έννοια ότι επιβάλλει η απόκτηση του διακριτικού χαρακτήρα δια της χρήσεως να έχει γίνει πριν την υποβολή της αίτησης καταχώρισης του σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Τ-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψεις 36 και 39].

21 Τα διάφορα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ δεν είναι ικανά να ανατρέψουν το συμπέρασμα αυτό.

22 Πρώτον, το ΓΕΕΑ, με την επιχειρηματολογία του, ερμηνεύει εσφαλμένα τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94 στο μέτρο που, σύμφωνα με την επιχειρηματολογία αυτή, από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων προκύπτει ότι κρίσιμη είναι και η ημερομηνία καταχώρισης.

23 Συγκεκριμένα, χρησιμοποιώντας τις εκφράσεις «δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση» του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 και «[δεν] [1] καταχωρίσθηκε» του

1 — Σ.τ.Μ.: Στο ελληνικό κείμενο του κανονισμού 40/94 είχε παραλειφθεί, προφανώς εκ παραδρομής, η λέξη «δεν», πράγμα που διορθώνει η νέα διατύπωση του νυν άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 207/2009.

άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, ο κοινοτικός νομοθέτης ορίζει απλώς τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα σήμα πρέπει να μη γίνει δεκτό για καταχώριση ή να ακυρωθεί και όχι την κρίσιμη ημερομηνία για την εξέταση των απόλυτων λόγων απαραδέκτου ή ακυρότητας.

24 Δεύτερον, το ΓΕΕΑ παραπέμπει στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 40, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009). Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, «[μ]ετά τη δημοσίευση της αίτησης κοινοτικού σήματος, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και οι οργανώσεις […] μπορούν να υποβάλουν στο [ΓΕΕΑ] γραπτές παρατηρήσεις, εξηγώντας τον λόγο για τον οποίο το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση, αυτεπαγγέλτως, δυνάμει ιδίως του άρθρου 7». Η ίδια διάταξη διευκρινίζει ότι «[ο]ι προαναφερόμενοι δεν αποκτούν την ιδιότητα του διάδικου στην ενώπιον του [ΓΕΕΑ] διαδικασία». Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι ένα σήμα, που έχει ήδη εξεταστεί, κριθεί κατάλληλο προς καταχώριση και δημοσιευτεί πρέπει, κατόπιν αιτήσεως τρίτων, να επανεξεταστεί, οπότε μπορεί αυτεπαγγέλτως να μη γίνει δεκτό προς καταχώριση, το ΓΕΕΑ μπορεί να λάβει υπόψη την απώλεια της δυνατότητας καταχώρισης που επήλθε μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης.

25 Το επιχείρημα αυτό επίσης πρέπει να απορριφθεί.

26 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ εξετάζει αν συντρέχει λόγος να κινηθεί ενδεχομένως εκ νέου η διαδικασία εξετάσεως προκειμένου να εξακριβωθεί αν ο προβληθείς απόλυτος λόγος απαραδέκτου εμποδίζει την καταχώριση του αιτουμένου σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, Τ-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 73]. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης αυτής, όπως και στο πλαίσιο της αρχικής εξέτασης, ο εξεταστής μπορεί να λάβει υπόψη στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης καταχώρισης μόνον υπό τον όρο ότι τα στοιχεία αυτά παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθούν συμπεράσματα σχετικά με την κατάσταση ως είχε κατά την ίδια αυτή ημερομηνία (βλ. σκέψεις 19 και 20 ανωτέρω).

27 Τρίτον, το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης των απόλυτων λόγων απαραδέκτου, πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη εξελίξεις μεταγενέστερες της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης, ακόμα και αν είναι μόνο δυνητικές, παραπέμπο-

ντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee (Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 37, πρώτη περίπτωση).

28 Συναφώς, επισημαίνεται ότι είναι όντως αληθές ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να εκτιμάται αν ένα περιγραφικό σημείο συνδέεται σήμερα, κατά την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων, με την οικεία κατηγορία των προϊόντων ή αν μπορεί ευλόγως να πιθανολογηθεί ότι θα δημιουργηθεί τέτοιος σύνδεσμος στο μέλλον [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2001, T-357/99 και T-358/99, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ (UNIVERSALTELEFONBUCH και UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS), Συλλογή 2001, σ. II-1705, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Ωστόσο, το ζήτημα αυτό διακρίνεται από το ζήτημα του προσδιορισμού της ημερομηνίας κατά την οποία πρέπει να εξεταστεί ή, στην περίπτωση διαδικασίας ακυρώσεως, να επανεξεταστεί κατά πόσο το σήμα είναι σύμφωνο με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η εξέταση της συμβατότητας με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να πραγματοποιείται με αναγωγή στην ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αναλύεται ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος με αναφορά στο μέλλον, εφόσον η ανάλυση αυτή στηρίζεται σε στοιχεία που αφορούν την κατάσταση ως είχε κατά την ημερομηνία αυτή.

29 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών στηρίχτηκε στους όρους που επικρατούσαν στην αγορά κατά την ημερομηνία καταχώρισης του επίδικου σήματος, ήτοι στις 29 Οκτωβρίου 1998, για να εκτιμήσει αν το σήμα αυτό έχει χαρακτήρα περιγραφικό των προσδιοριζόμενων προϊόντων και υπηρεσιών, δικαιολογώντας έτσι την κήρυξή του ως ακύρου.

30 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος που αντλείται από παράβαση της διάταξης αυτής, ενώ παρέλκει η εκ μέρους του Πρωτοδικείου εξέταση των λοιπών λόγων που προβάλλει η προσφεύγουσα.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

31 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 22ας Μαρτίου 2007 (υπόθεση R 1084/2004-4).**

**2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς Prek Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 2009.

(υπογραφές)